

РЕШЕНИЕ

№99

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 20.03.2012 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и девети февруари две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Емилия Иванова
Слава Георгиева

при секретаря А.М.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Иванова **к.н.а.х.д. №77** по описа за **2012** година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на **В.А.Д. ***** против решение №1081 от 22.12.2011 г. по описа на Районен съд - Перник постановено по н.а.х.д. №911/2011 г. С атакуваното решение е потвърдено наказателно постановление №2576/28.05.2011 г., на Началник група в сектор "Пътна полиция" (ПП) към ОД на МВР - Перник, с което на В.А.Д. за нарушение по чл. 21, ал. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание "глоба" в размер на 100 (сто) лв. на основание чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП.

В касационната жалба се твърди, че решението на първоинстанционния съд е незаконосъобразно, в степен на нищожност, поради факта, че процесното наказателно постановление е нищожен правораздавателен акт. Твърди, че процесното НП се различава по номер с този, посочен в разписката за връчването на препис от същото. Съдържат се оплаквания за порочност на атакувания съдебен акт, поради липса на мотиви във връзка с наличието или не на всички необходими реквизити на НП по смисъла на чл. 57, ал. 1 от ЗАНН. Алтернативно се сочи, че решението на районния съд следва да бъде отменено като издадено при съществени процесуални нарушения и в нарушение на закона – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от НПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2, предл. 2 от ЗАНН.

Ответникът по жалбата - ОД на МВР- Перник, сектор "ПП", редовно призован не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез прокурор Стефанова дава заключение, че жалбата е неоснователна, и решението на Районен съд - Перник, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното

разглеждане по същество. Пред касационната инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК и взе предвид наведените от жалбоподателя касационни основания, след преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Изложените от жалбоподателя доводи за атакуване решението на районния съд не се споделят от настоящия касационен състав.

Районен съд – Перник, на база на представените и събрани по делото доказателства е приел, че същите, преценени поотделно и в съвкупност са непротиворечиви и изясняват всестранно и пълно релевантните по делото обстоятелства. Въз основа на тях и след техния анализ е намерил за безспорно установено, че на 12.05.2011 г. В.А.Д.*** управлява автомобил със скорост от 74 км/ч при забрана за движение в населено място със скорост надвишаваща 50 км/ч. Нарушението е установено с техническо средство трафик радар от служители на сектор „ПП” към ОД на МВР – Перник, като на водача е съставен акт, въз основа на който е издадено процесното НП.

При така установеното от фактическа страна районният съдия е намерил от правна такава, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени при спазване изискванията на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, в необходимата форма и без допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на наказаното лице или опорочаващи издадения правораздавателен акт, които да се явяват основание за неговата отмяна или изменение. По отношение вида и размера на наложеното наказание и във връзка с оплакванията на жалбоподателя в тази посока, районният съдия е намерил същото за правилно определено при спазване разпоредбите на чл. 27 от ЗАНН.

Административен съд – Перник споделя изцяло позицията на първоинстанционния съд по следните съображения:

Твърдението на жалбоподателя за нищожност на НП, която поражда и нищожност на атакувания съдебен акт съдът намира за неправилно и неоснователно. Процесното НП, каквато е и преценката на районния съд, е издадено от компетентен орган, в кръга на правомощията му и в необходимата форма, при съобразяване с разпоредбите на материалния и процесуален закон. Оплакванията на жалбоподателя, че разписката за връчване на препис от процесното НП по реда на чл. 58, ал. 1 от ЗАНН съдържа номер на правораздавателния акт 1300-2576/28.05.2011 г., който е несъответен с номера на процесното НП 2576 от 28.05.2011 г. съдът намира за неотносими към **валидността** на процесното НП. По преписката е приложено НП с №2576/28.05.2011 г., което е и обжалвано. Него е обсъждал в мотивите си районния съд и по отношение на НП с такъв номер е налице потвърдително произнасяне в диспозитива на решението. Разписката от своя страна е относима към настоящия спор, доколкото е доказателство за връчване на НП, с което последния се предвижда да бъде административно наказан. Същата е отделен документ, удостоверяващ надлежно връчване на процесния акт, което процесуално действие е с оглед запознаване с неговото съдържание и решението на административнонаказващия орган от наказаното лице, както и е начало на броене на сроковете за обжалване на НП по реда на ЗАНН, с оглед реализиране в пълнота правото на защита пред съд по реда на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, както е от значение и – при липса на обжалване – относно момента на влизане в сила на НП.

Съгласно нормата на чл. 58, ал. 1 от ЗАНН, наказателното постановление се връчва срещу подпис на нарушителя. Представената по делото обратна разписка наистина съдържа номер на НП несъвпадащ напълно с номера на приложеното по преписката и атакувано пред съд наказателно постановление. Очевидно е, че става дума за добавен номер, който е вътрешен идентификационен такъв, във връзка с документалния поток на съответната служба към ОД на МВР – Перник. Правото на защита на наказаното лице не е ограничено, тъй като видно от хода на процеса НП е обжалвано пред първа съдебна инстанция, като дело от административнонаказателен характер е образувано, без изводи от страна на съда във връзка с процесуална недопустимост на оспорването и преграждане пътя на съдебната защита на наказаното лице във връзка с неспазване на срокове или влязъл в сила акт.

Неоснователно според решаващият състав е и следващото съдържащо се в жалбата твърдение, за липса на елементи от „*фактическия състав на НП*”. Чл. 57, ал. 1 от ЗАНН съдържа изисквания към минимума реквизити, които следва да има едно наказателно постановление. Правилна е преценката на районния съд, че процесното НП е съставено при съобразяване с чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, като същото съдържа всички задължителни по закон реквизити.

Следва да се отбележи, че не се приемат оплакванията на жалбоподателя за неправилност на решението на районния съд, поради неотчетени пропуски относно съдържанието на НП (което жалбоподателят твърди, че не му е връчено), с което са нарушени процесуални правила. НП съдържа максимално конкретно и прецизно описание на нарушението и обстоятелствата по неговото извършване, като не е необходимо в същото време да е налице повествование. Правилото на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП разписва забрана *водач на пътно превозно средство, при избиране на скорост на движение, да превишава 50 км/ч в населено място*. Обстоятелствената част на НП съдържа описание на нарушение с този фактически състав, като същото е относимо както към посочената за неспазена материалноправна норма на ЗДвП, като е и във връзка със санкционната такава. Твърдението, че за нарушителя е неясно каква е разрешената скорост в населено място, съдът намира за странно, тъй като Д., като правоспособен водач по смисъла на ЗДвП, би следвало да познава съдържанието на приложимия относно движението по пътищата и дейността по управление на ППС закон, субект на голяма част от чиито норми са водачите на автомобили. Колкото до липсата на вписване в НП на знак, указващ начало и край на населено място, пропускът е факт, но не дотолкова съществен. Налице е посочване на име на населено място, улица и околни обекти – елементи достатъчни за локализиране на място на извършване на нарушението, които факти са подкрепени и от показанията на свидетелите пред първата съдебна инстанция.

Твърдението на касационния жалбоподател, че районният съд е допуснал нарушение на закона потвърждавайки НП, като е приел нарушението за безспорно установено е неоснователно. В производството пред районния съд са събрани достатъчно и относими, както и убедителни доказателства, въз основа на които е постановено мотивирано решение. Твърденията, че представената по делото разпечатка от техническото средство, с което нарушението е установено, не притежава качеството годно доказателствено средство не се приема от настоящия съд. Видно от данните в същата се съдържат: *дата на действията по разследване – 15.11.2011 г. ; място – гр. Перник – ОД на МВР; време на действието по изготвянето ѝ – 13:32:59; лицето, което я е изготвило – Д. И.***; събрани доказателства – шест на брой записи от техническото средство, измежду които и този, относим и доказващ процесното нарушение; подпис на извършилия действието и на органа запознат със същото.*

Всичко това напълно покрива изискванията на чл. 129, ал. 1 от НПК за съдържание на протокола, който следва да се състави за всяко съдебно-следствено действие и който текст кореспондира с чл. 132, ал. 1 от НПК, за начина на изготвяне на веществени доказателствени средства, който указва, че „изготвянето се отразява в протокола за съответното действие или в отделен протокол”, като в случая е налице отразяване на изготвянето на вещественото доказателствено средство в протокола за съответното действие, подписан от лицето извършило го. Споменатото до тук дава основание на съда да направи заключение, че в производството пред районния съд не е допуснато съществено процесуално нарушение във връзка с процеса на доказване, което да е основание за отмяна на атакуваното решение.

Оплакванията на жалбоподателя във връзка с техническото средство използвано за установяване на нарушението не се споделят от настоящия съд. От представените доказателства може да се направи безсъмнен извод, че Трафик Радар ТРД с инв. №329 е технически изправно, минало последваща проверка и използвано съобразно инструкциите за неговата експлоатация средство за измерване на скорост на движение. Неоснователни са и оплакванията на жалбоподателя във връзка с разликата между вписаното в АУАН и НП разрешена скорост за движение с 50 км/ч и съдържащото се в разпечатката ограничение от 70 км/ч. По повод това нееднократно оплакване на нарушители на ЗДвП пред съда, служителите на „ПП” заявяват, че задават по-високи стойности на разрешена скорост на движение в радарните скоростомери като вид толеранс към водачите на ППС. Съдът не подкрепя тази практика, но не приема това за съществено процесуално нарушение във връзка с доказателствените средства и тяхната достоверност. Стойностите при ръчната настройка на радара сочещи ограничението на скоростта и разликата им с действителното общо ограничение на скоростта за населено място съгласно ЗДвП не са параметри, от неточността на задаването на които да се следва основание за отмяна на правораздавателен акт, поради недоказаност.

Предвид всичко гореизложено, при разглеждането на делото и извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК по отношение на валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, пороци, които да съставляват касационни основания за отмяна на потвърдителното решение на Районен съд - Перник не се установиха. Поради това атакуваният съдебен акт, като правилен и законосъобразен, следва да бъде оставен в сила, а касационната жалба отхвърлена като неоснователна.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК,
Административен съд - Перник

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА №1081 от 22.12.2011 г. по описа на Районен съд - Перник
постановено по н.а.х.д. №911/2011 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

ЧЛЕНОВЕ: /п/

/п/